

Og det er jo ikke rimeligt, at tilfældige embedsmænd kan sidde og rejse sager mod folk, og når så folk vinder sagerne, kan de konstaterer – selv om de har fået fuldstændig ret, og selv om en emsig skattemedarbejder skulle have holdt sig langt væk fra at rejse den sag – på deres privatøkonomi, at der har været en masse udgifter for at få lov til at være i fred, for at få lov til at få ret. Det er det, der er urimeligt.

Og særligt når der gør sig det forhold gældende, at for skattemyndighedernes vedkommende er der ubegrænsede ressourcer, ja, det er ligefrem oven i købet politisk korrekt set med ministerens og centraladministrationens øjne at drive klapjagt på borgerne. Derfor skal borgerne have mulighed for at få alle deres omkostninger dækket, når de vinder sagen.

Så den problemstilling om, hvor der er tale om delvis at vinde sagen, lad os tage en snak om det. Men når der er tale om at vinde 100 pct., så skal der også være 100 pct.s dækning.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Nu skruer hr. Kim Behnke sig op i de gamle højder, og sådan må det også være. Jeg synes, hr. Behnke har været så afdæmpet her i formiddag, så jeg blev helt nervøs.

Det, jeg lige vil bede hr. Kim Behnke om at erindre sig, er, at ankenævnet og Landsskatte retten – men nu er det interessante ankenævnet – er underkastet den såkaldte officialmaksime, efter hvilken de er forpligtet til at belyse en sag fra alle sider. Der er ikke tale om en retssagslignende forhandling, hvor man har to parter, der slås. Man har et ankenævn baseret på læge elementer, på det kommunale selvstyre, på lokal-kendskab, der er forpligtet til at belyse sagen fra alle sider.

Og hr. Kim Behnkes vrangforestilling, som vi jo kender fra så mange indlæg i debatten, går på, at skattevæsenet er ét stort sammenrend, som har ét formål her i tilværelsen, og det er at få tyret alle mulige sagesløse skatteydere. Sådan er virkeligheden desværre ikke, for så kunne jeg gå lidt ind på tankegangen.

Men når man er underkastet den forpligtelse – og i praksis er langt, langt de fleste eksempler jo karakteriseret ved, at man får en rimelig behandling i ankenævnene, hvad ankenævnsstatistikken også viser, det er jo ganske få ansættelsesændringer, der bliver anket, og som bekendt er det kun skatteyderen, der kan anke i ankenævnene, det er ikke sådan, at skattemyndighederne kan tage en sag op i ankenævnene

og køre den videre – vil jeg alt i alt sige, at der er grund til at være fuldstændig rolig i forbindelse med det her.

Der er ikke tale om en sag, hvor man har sagesløse skatteydere fuldstændig underkastet alt. Der ville jeg være mere betænkelig, men ankenævnet er altså karakteriseret ved at være underkastet denne forpligtelse til at belyse sagen fra alle sider, herunder ikke mindst også skatteyderens.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande. Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 11/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Forslaget til nordisk dobbeltbeskatningsoverenskomst erstatter den eksisterende aftale fra 1989. Samtidig udgør aftalen rammerne for den aftale, som blev indgået mellem Danmark og Sverige om afskaffelse af grænsegængerreglen, som blev vedtaget før jul med virkning her fra 1. januar.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.